

der hænger sammen med Bevillinger fra ifjor, som dels vi alle, dels det ærede Medlem og hans Meningsfæller have været med til. Hvad angaar ifjor, naar de Herrer ville have Tillægsbevillingen med, skal jeg gjøre opmærksom paa, at tage de den 8de November, den 29de Marts og den 30te Marts, saa have de bevilget 4,700,000 Kr. paa det ekstraordinære Budget og forudgrebet ca. 2,700,000 Kr., saaledes som jeg beviste ved Finantslovens 3die Behandling. Der blev altsaa ifjor dels bevilget, dels gjenbevilget og dels forudgrebet 7,400,000 Kr.; Tallene ere rigtige. Nu sagde det ærede Medlem mod mine Bemærkninger før, at de 113,000 Kr. var jeg selv Skyld i, at det gik høiere; han har fuldstændig Ret i, at jeg har sagt med Hensyn til de 33,000 Kr. — at denne Bevilling, som jeg iøvrigt ikke selv stemte for, maatte de Herrer være glade for, thi ellers maatte denne Historie om Stendenningen og de 300,000 Kr. til et permanent Værk, som det kaldtes, være gaaede igjen. Det er ogsaa ganske rigtigt, at jeg nævnedes de 4 Væger som nødvendige for Søarten; det laa i Bevillingen fra ifjor, at det maatte ske. Med Hensyn til de 80,000 Kr. er det aldeles rigtigt, hvad de ærede Medlemmer for Veile Amts 3die Valgfreds (H. Nielsen) og Rypenhavns Amts 5te Valgfreds (Holstein-Debreborg) gjorde opmærksom paa, at Medlemmer fra den Side, hvortil de høre, ogsaa stemte derfor; men de have jo ikke klaget paa Finantsloven eller bebrejdet Finantsudvalget Noget med Hensyn til Bevillingen, men fundet, at det var en Bevilling, der tiltalte dem; dem taler jeg ikke om, — der er en vis Forskjel mellem dem og mig med Hensyn til det Finantsielle — men de Herrer, der bebrejde Finantsloven Noget paa det Punkt og saa ved deres Afstemning førte den langt ud over det Punkt, det er dem, jeg retter Bebrejdelsen imod, og det er logisk og korrekt. Det ærede Medlem kan sige, at det hænger sammen med de politiske Omstændigheder, ja, det er en anden Sag; men naar de Herrer samtidig med, at de klage over, at Ordføreren gaar for vidt, selv ved deres Afstemning gaa endnu høiere, saa møder Bebrejdelsen dem. Og jeg skal da gjøre opmærksom paa, at 6 Medlemmer fra den Side, hvortil de Herrer høre, have stemt for Seilbriggen, tre Medlemmer foruden det ærede Medlem for Horsens (Wæjer) have sagt: Stemmer ikke, og tre vare fraværende, saa at de Herrer have netop besørget den Bevilling, hvorover de klage. Det er det Logiske. At de Herrer have enedes om Seilbriggen, skal jeg aldeles ikke kritisere, thi det er Flertallet; der afgjør; men naar de, der have ført Briggen ind, derefter komme og klage over den forhøiede Bevilling, saa møder min Protest ikke det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds, men det ærede Medlem for Veile Amts 4de Valgfreds (S. Sørensen), hans urolige

Nabo. Med Hensyn til Afgjørelsen ifjor skal jeg bemærke, at man vil finde opført i Betænkningen over Finantsloven iaar, at der er bevilget for 1877—78: 1,917,700 Kr., og for 1878—79: 1,899,800 Kr.; det har nu staaet 1½ Maaned i Betænkningen, og Ingen har været at røre derved, fordi det paa Kroner er rigtigt; først nu begynder det ærede Medlem fra Leire at mene, at det er galt. Ganske vist ere de 70,000 Kr. tagne med, thi enten vi bevilge positive Væger, vi kunne faae Penge for, eller vi bevilge Penge, kommer ud paa Et; det kan Enhver forstaa, selv om vi ikke ere saa indsigtsfulde som det ærede Medlemovre ved Binduene, hvor han nu befinder sig. Med Hensyn til Krudtet har jeg den Bemærkning at gjøre, at Jare for Krig kan man ikke true os med, thi deri har det ærede Medlem fra Leire Ret, at saa vide vi ikke, hvad vi skulle bevilge eller ikke. Det var ogsaa den Bemærkning, jeg gjorde ifjor, da man paa Finantsloven forlangte ca. 1 Million Kr. mere end ved 2den Behandling, fordi der mellem 2den og 3die Behandling skulde være blevet større Krigs-udgifter i Europa, medens der netop, saaledes som et æret Medlem her bagved bemærker, i Mellemtiden var sluttet Fred. Jeg yttrede den Gang, at, dersom der var Tale om at sætte sig paa Krigsfod, saa maatte man ikke knappe en eneste Dre af, hvad der forlangtes, endfige nogle Hundrede Tusinde Kroner, og det Samme kan siges her. Hvad der er almindelig traditionel Sædvane og almindelig Fornuft og almindelig fulgt hos os, er jo det, at, naar vi anskaffe Krudt, sker det med et ordinært Antal Ladninger, c. 100 eller saa. Det er ikke Tilfældet for Helgoland's Kanoners Vedkommende, medmindre man vil gjøre dette Skib, naar det skal ud, betydelig svagere end ellers. Skulde vi gaa paa en Vulkan og gaa ud fra, at der var Jare for Krig, naar vi talte om Krudt, saa kunde vi ikke tale derom med den fornødne Forstand og den fornødne Omsigt, da vil den patriotiske Følelse let løbe af med os. Deri er jeg enig med det ærede Medlem fra Leire, men det er der ikke Tale om her ved noget af disse Spørgsmaal. Jeg tror ved disse Bemærkninger at have udtalt, hvad der er fornødent, til det ærede Medlem. Jeg er, som sagt, ikke utilfreds med at klare den Slags Spørgsmaal med det ærede Medlem; det glæder mig, at det kommer til en Opgjørelse, og at det kan blive staaet fast, hvorledes det forholder sig. Fantasi og Birtelighed ere to forskjellige Ting.

Winther: Jeg maa tilstaa, det har overrasket mig noget at høre det Foredrag, vi sidst hørte af det ærede Medlem fra Leire. Det ser jo næsten ud, som om man skulde spørge sig for, om man maatte stille Forslag. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at jeg har Ret til at stille Forslag;